

naar der er Tale om Ruds-vedby Banen, siger, at Nykøbing i Odsherred eller Vordingborg protesterer derimod. Saa lang behøver man jo ikke at udstrække Begrebet „interesserede Kommuner“. Det er derfor ingenlunde Tilfældet, at denne Lov vilde være uden Betydning, naar den fik den Affattelse, som Mindretallets Udvalg har foreslaaet i § 2. Men som sagt kunde jeg ligesom det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds ønske, at der ogsaa blev givet de interesserede Sogneraad, som Jærnbaneanlægget helt eller tilnærmelsesvis berører, en Indflydelse derpaa. Thi Amtsraadet er ikke i Stand til i saa Henseende at værges Sognekommunernes Interesser i tilstrækkelig Grad. Amtsraadets Sammensætning gør jo, at hele Egne af Amtet kunne udbære Repræsentanter, idet der jo i Almindelighed ikke er mere end seks valgte Repræsentanter i et Amt — jeg regner ikke de store Besiddere med, som jo repræsenterer Standsinteresser og ikke Lokalinteresser — og den Maade, de ere fordelte paa, er jo ofte ikke tilstrækkelig betryggende, og ofte bliver det afgjort efter helt andre Interesser og ikke efter den paa-gældende Egns Interesser, medens der paa den anden Side staar Købstæderne, som repræsenterer deres lille afsluttede Kommune hver for sig. Overhovedet er det ikke ganstet mod Landet kun at give Landet Repræsentation i Amtsraadet, naar Købstæderne have Repræsentation hver for sig i deres Byraad; thi der er jo mange Købstæder, der ikke ere større end et Par Sognekommuner, og de fleste Købstæder ere jo mindre end et Herred.

Til Slutning maa det være mig tilladt at sige nogle Ord om den af Udvalget foreslaaede Reserverforsyningsfond. Som jeg hører, er det paa Grund af en bestemt Fordring fra den højtærede Ministers Side, at der er stillet Forslag derom. Jeg betragter det i og for sig som ufornuddent, at der tilvejebringes en saadan Reserverforsyningsfond, som skulde tjene til at sikre Banens fortsatte Drift. Jeg tror, at saa vel Staten som det offentlige i det hele taget har Sikkerhed nok deri, at der er nedlagt en stor Kapital i Banen, og for saa vidt som Staten er Vidraghyder og har pekuniær Interesse deri, vil den jo gennem Koncession kunne sikre sig Ret til at realisere Banen, gøre med den, hvad den vil, naar Driften ikke forsættes. I og for sig betragter jeg det altsaa som ufornuddent, at en saadan Fordring stilles, men naar den endelig stilles, finder jeg det uretfærdigt, at man vil forlange, enten som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds, at

man forlods skal tilvejebringe 5 pCt. mere, end man behøver for at anlægge Banen, og derefter henlægge 5 pCt. af Driftsudbyttet, indtil den fulde Størrelse er naaet.

Paa den anden Side anser jeg det ogsaa for at være noget for vidtgaaende, naar det øvrige ærede Udvalg foreslaar, at der skal tilvejebringes 5 pCt., men at der ikke maa udbetales noget som helst Driftsudbytte, før disse 5 pCt. ere tilvejebragte. Navnlig i de første Aar gaar det maaske noget langsommere — skønt naar en Bane lægges efter et billigt System, gaar det ikke saa særlig langsomt, men 5 pCt. af Anlægskapitalen er ikke saa lille en Sum fra først af, og forlange, at de overhovedet slet ikke maa faa Udbytte, er temmelig strengt. Paa den anden Side nærer jeg Betænkelighed ved at følge saa vel det ærede Mindretal som det øvrige Udvalg deri, at Reserverfonden kun skal tjene til at sikre Jærnbanernes fortsatte, uforstyrrede Drift. Den kaldes rigtignok Reserverforsyningsfond, men dens Djemed angives kun at være det: til Sikkerhed for Banens fortsatte, uforstyrrede Drift. Der staar ingen anden Anvendelse deraf, og for saa vidt man vil ulede noget af Ordet Forsyningsfond, er det saa vagt, at det næsten modsiges ved denne bestemte Anvendelse, som straks efter angives. En Reserverfonds Bestemmelse maa fornuftigvis være den at sikre Banen en Kapital til større Udvidelser og større Forsynelser af Banen og dens Tilbehør. Det trænger ethvert saadant Anlæg til, og hvis Banen ikke har det, er den nødt til, naar den skal anstaffe nyt Materiel, naar den skal forny Skinner og andre Ting, som nødvendigtvis foresalde med visse Mellemtum under en Banes fortsatte Drift, da at rejse et Laan og derved svække sin Stilling, eller ogsaa er den nødt til i enkelte Aar at undlade at betale Udbytte. Derved bringer den Norden ind i Aktieforretningen, hvilket er til Skade for Aktierne, til Skuffelse for Aktionærerne og i det hele taget uheldigt for ethvert saadant Selskab. Men naar Reserverfonden skal tjene til Sikkerhed for Banens fortsatte, uforstyrrede Drift, følger deraf, at den ikke maa angribes; thi bruger man de 5 pCt. eller de 10 pCt., som ere henlagte til Forsynelser og Udvidelser, saa er der ingen Penge til Sikkerhed for Staten, og Ministeren maa jelsfølgelig i Genhold til selve denne Lov modsætte sig, at de bruges dertil. For nu at forene disse to Djemed — paa den ene Side det Djemed, hvis Berettigelse jeg ikke anerkender, men bøjer mig for, fordi Ministeren saa bestemt kræver det, og det synes at være en Betingelse for at faa et Resultat, nemlig Fordringen om, at der